

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Από τις διατάξεις του ισχύοντος στη Φινλανδία διατάγματος 1598/1995 περί ταξινόμησης οχημάτων προκύπτει ότι κάθε μόνιμος κάτοικος Φινλανδίας υποχρεούται να ζητεί προσωρινή άδεια διαμετακομίσεως κατά την εισαγωγή στη χώρα οχήματος το οποίο ήταν προηγουμένως νομίμως ταξινομημένο και ασφαλισμένο σε άλλο κράτος μέλος ή κατά τη διαμετακόμιση του οχήματος αυτού μέσω της Φινλανδίας με προορισμό άλλο κράτος μέλος ή τρίτη χώρα. Συνεπώς, ο μόνιμος κάτοικος Φινλανδίας δεν μπορεί να χρησιμοποιεί στη Φινλανδία χωρίς να έχει τέτοια άδεια όχημα που ήταν προηγουμένως νομίμως ταξινομημένο και ασφαλισμένο εντός άλλου κράτους μέλους. Για να μπορέσει να λάβει άδεια διαμετακομίσεως ο κάτοικος Φινλανδίας ο οποίος εισάγει στη χώρα όχημα που ήταν προηγουμένως νομίμως ταξινομημένο σε άλλο κράτος μέλος υποχρεούται να διακόψει το ταξίδι του στο σημείο διελύσεως των συνόρων, όπου μπορεί να ζητήσει τη χορήγηση της εν λόγω αδειας καταβάλλοντας τα αντίστοιχα τέλη. Πριν από τη χορήγηση της αδειας ο ενδιαφερόμενος δεν μπορεί να χρησιμοποιεί το όχημα εντός της Φινλανδίας. Η άδεια διαμετακομίσεως χορηγείται κατα κανόνα για επτά ημέρες, κατόπιν δε, αν ο ενδιαφερόμενος που εισήγαγε το όχημα επιθυμεί να το χρησιμοποιεί νομίμως με άλλο τρόπο και χωρίς την κάλυψη της προσωρινής αδειας διαμετακομίσεως, υποχρεούται να προβεί στην ταξινόμησή του στα οικεία φινλανδικά μητρώα οχημάτων.

Κατά το άρθρο 28 ΕΚ απαγορεύονται μεταξύ των κρατών μελών οι ποσοτικοί περιορισμοί κατά την εισαγωγή και τα μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος προς τους περιορισμούς αυτούς.

Όταν επιβάλλεται στον κάτοικο Φινλανδίας που εισάγει στη χώρα όχημα το οποίο ήταν προηγουμένως νομίμως ταξινομημένο σε άλλο κράτος μέλος ή που πραγματοποιεί τη διαμετακόμιση ενός τέτοιου οχήματος μέσω της Φινλανδίας με προορισμό άλλο κράτος μέλος ή τρίτη χώρα να διακόψει το ταξίδι του κατά τη διάβαση των συνόρων, προκειμένου να λάβει άδεια διαμετακομίσεως για το όχημα αυτό, τούτο σημαίνει ότι η επιβολή, όσον αφορά το όχημα αυτό, τέτοιων συστηματικών διατυπώσεων κατά τη διάβαση των συνόρων έχει όλα τα απαιτούμενα χαρακτηριστικά ώστε να καλύπτεται σαφώς από τις διατάξεις του άρθρου 28 ΕΚ που απαγορεύει τους ποσοτικούς περιορισμούς και τα μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος,

Η Δημοκρατία της Φινλανδίας δεν προσκόμισε κάποιο στοιχείο που να δικαιολογεί τον ισχυρισμό ότι ο μόνος τρόπος για την εξασφάλιση της αποτελεσματικότητας των φορολογικών ελέγχων είναι η επιβολή ενός συστήματος χορηγήσεως αδειας διαμετακομίσεως, πράγμα το οποίο σημαίνει στην πράξη ότι επιβάλλεται σε κάθε μόνιμο κάτοικο Φινλανδίας συστηματικά η υποχρέωση εκπληρώσεως ειδικών διατυπώσεων κατά τη διάβαση των συνόρων, δηλαδή η υποχρέωση να διακόψει το ταξίδι του σε σημείο όσο το δυνατόν πλησιέστερο προς το σημείο διαβάσεως των συνόρων και να ζητήσει τη χορήγηση αδειας διαμετακομίσεως, χωρίς να υπάρχει κάποια πρόβλεψη στον νόμο για τη δυνατότητα χρησιμοποίησεως στη Φινλανδία οχήματος το οποίο νομίμως έχει ταξινομηθεί, είναι ασφαλισμένο και έχει υποστεί τεχνικό έλεγχο εντός άλλου κράτους μέλους. Τέτοιες συστηματικές διατυπώσεις κατά τη διάβαση των

συνόρων αποτελούν καταρχήν περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων.

Σε περίπτωση που το Δικαστήριο κρίνει ότι το σύστημα της αδειας διαμετακομίσεως μπορεί γενικά να στηρίζεται στο άρθρο 30 ΕΚ (quod non), η Επιτροπή εκτιμά ότι, εν πάση περιπτώσει, το προβλεπόμενο κατά κανόνα από το ως άνω διάταγμα επταήμερο διάστημα ισχύος της αδειας είναι υπέρμετρα βραχύ.

Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω στοιχείων, η Επιτροπή θεωρεί ότι το ισχύον στη Φινλανδία σύστημα της αδειας διαμετακομίσεως το οποίο προβλέπει το διάταγμα 1598/1995, αντιβαίνει προς τα άρθρα 28 και 30 ΕΚ. Αν το Δικαστήριο κρίνει ότι το σύστημα της αδειας διαμετακομίσεως μπορεί γενικά να στηρίζεται στο άρθρο 30 ΕΚ, η Επιτροπή εκτιμά ότι, εν πάση περιπτώσει, το προβλεπόμενο κατά κανόνα από το ως άνω διάταγμα επταήμερο διάστημα ισχύος της αδειας είναι αντίθετο προς τα άρθρα 28 και 30 ΕΚ

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε την 9η Φεβρουαρίου 2005

(Υπόθεση C-56/05)

(2005/C 93/22)

(Γλώσσα διαδικασίας ελληνική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον κ. Δημήτρη ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ, Νομικό της Σύμβουλο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε την 9η Φεβρουαρίου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2003/48/ΕΚ του Συμβουλίου της 3ης Ιουνίου 2003 για τη φορολόγηση των υπό μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις (Επίσημη Εφημερίδα αριθ. L 157 της 26/06/2003 σ. 0038 – 0048), ή, εν πάση περιπτώσει, μη κοινοποιώντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 17 της εν λόγω οδηγίας.
- 2) Να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε την 1η Ιανουαρίου 2004.